

MIILANG

NON SCHOLAE, SED VITAE DISCIMUS

**PVHHI SÕPRADEST
JA SUGVLASTEST**
Loe lk.6

Mälestusi PEREKONNAÕPETUSE tunnist

Õpetajateks olid Arno Porno ja Kristiina Kumm. Kuigi tund oli mõeldud 11e klassile oli tunni lõpuks pool kooli selles klassis koos. Põhjuseks vast see, et näitlikku materjali (video) kasutades õpetati, kuidas kaotada süütust. Nagu selgus, oli enamikul tunnisviibijaist see veel alles, nii et õpetus läks vähemalt asja ette. Neil, kellel süütus juba läinud, võis selles tunnis pisut igav olla. Aga kordamine on tarkuse ema.

Mälestusi USUÕPETUSE tunnist

Tunni algul venis sisse Thomas Frankenstein. Piibli asemel koukis ta kotist välja ühe hirmus paksu raamatu (pealkirja kahjuks ei mäleta), pidades seda piiblist huvitavamaks. Tund möödus nii, et õp. Frankenstein süberdas tahvli ees edasi-tagasi aeg-ajalt habet sügades, närviliselt kriiti mudides, midagi tahvile kritseldades ning pidevalt midagi seletades. Raamatu sisu jäi paljudele sama arusaamatuks kui ennegi. Õnn, et Thomas Frankensteinile oli nimi seljale kirjutatud, muidu oleks teda ehk Toomas Jürgensteiniks peetud.

**ENE VEENPERE
VISATI KOOLIST VÄLJA**

Loe lk. 4

TREFFNERISTID KORJASID AUHINDU...

Loe lk. 9 & 10

Tuhtkiri

Sa võtsid kätte Miilangu uue numbri. Rahune. Kontsentreeru. Viska oma peast kõik teised mõtted. Las maailm Sinu ümber hajub. Kõige parem on sulgeda uks, tavaliselt on telekas teises toas. Ütle teistele kohe: "Ei, ma ei taha telekat vaadata!" Ütle kõvemini – muidu nad ei kuule Sind: "Ma loen, ma ei taha, et mind häiritakse!" Võib-olla nad ei kuulnud Sind kogu selle lärmi sees, räägi kõvemini, kisenda: "Ma loen *Miilangu* uut numbrit!" Või kui Sa eelistad vaikimist, siis lihtsalt looda, et nad jätaavad Su rahule.

Otsi endale mugavaim koht. Istu, siruta end välja, keru kerra või leba nüisama. Toeta selg tooli seljatoele, sohvale, kiiktoolile või kušetile. Sa võid isegi seista käte peal, pea alaspidi, jooga asendis. Koos lehega, ülemine ots all, sundimatult.

Loomulikult! Ideaalset positsiooni lugemiseks leida on võimatu. Vanasti tavatseti lugeda püsti seistes, puldi taga, liikumatult. Nii nad puhkasid, kui nad olid väsinud hobuse seljas ratsutamisest. Keegi ei mõelnud kunagi, et võiks lugeda hobuse seljas. Noh, mida Sa veel ootad? Siruta oma jalgu, mine edasi ja toeta oma jalad padjale, kahele padjale, sohva käsitoele, tooliläänile, kohvilauale, kirjutuslauale, klaverile või telekale. Ah õige, telekas on ju teises toas!? Esmalt võta kingad

jalast, kui Sa tahad pane oma jalad üles, kui ei, ära pane. Nüüd ära seisa seal kingad ühes, leht teises käes.

Reguleeri valgus nii, et see ei rikuks Sinu silmi. Tee seda kohe, sellepärast kui Sa kord juba lugema oled hakanud, ei tule enam aega, et ennast nihutada. Tee kindlaks, et lehekülj poleks varjus, mustad tähed hajuvad hallis taustas nagu kari hiiri, kuid ole ettevaatlik, et valgus ei oleks liiga tugev, et silmi ei pimestaks hirmus paberivalge. Püüa nüüd ette näha kõike, mis võib segada Sinu lugemist. Kui Sa suitsetad, pane sigaretid ja tuhatos käealustusse Veel midagi? Kas Sa pead pissil käima? Hea küll, eks Sa ise tead.

Sa ei oota tegelikult sellest lehest midagi erilist. Sa lihtsalt oled sedasorti inimene, kes ei oota enam millestki midagi. Sa tead, et parim, mis Sa võid teha, on vältida halvimat. See on järeldus, milleni Sa oled jõudnud nii isiklikus elus kui ka üldistes asjades, isegi rahvusvahelistes afäärides. Miks siis ajalehti lugeda? Noh, täpselt nagu teistel aladelgi usud Sa, et võid ennast seaduslikult usaldada; see nooruslik mõnu on Sul veel alles, et Sa võid kritiseerida, mida tahad ja olla õnnelik või kurb.

Veiko

Koolis tähistati Eesti Vabariigi 80. aastapäeva.

Miks ei võinud meie rahvatantsijad esineda?

23. veebruaril, üks päev enne Vabariigi aastapäeva, toimus HTG aulas aktus. Nagu tavaliselt, alustati lipu sissetoomisega, järgnesid kõned ning etteasted. Koor laulis kaks laulu, millest teine ei sobinud isamaalisse miljösse. Vabariigi aastapäeval peaksid kõlama isamaalised laulud, mis meelestaksid õpilasi kuulama sügavamõttelisi kõnesid. Pärast koori esinemist tuli hr. Tõnis Lukase sügavalt patriootiline etteaste. Ka treffneristide luulekompositsioon haakus päevameeleoluga. Aktuse järel söödi klassides sünnipäevakringleid. Selleks, et kasvatada tuliselt eestimeelseid noori, peaks pöörama rohkem tähelepanu sellele, et sarnaste ürituste ideoloogide isamaalised kõned jõuaksid õpilasteni palju paremini, kui nendele eelneksid eesti heliloojate poolt loodud laulutsükkel.

Loodame, te järgmisel aastal tuleb aktus palju pidulikum.

Onu Robert

Ma arvan, et ma olen naine ...

*Ma tean, Sa pole Jumal
ja soovgi mul on maine
käia lõpuni tee
Sinu silmade kumas
olla lihtsalt Su naine.*

E. Veenpere

Ei, see pole mingi luulevõistlus, vaid tõsine intervjuu Ene Veenperega.

Kui juba luuletuste ettelugemiseks läks - kas Te olete palju omaloominguga tegelenud?

Proosat pole ma kirjutanud, kuid luuletusi küll, eriti keskkooli ajal ja ülikooli alguses.

Kas midagi avaldatud ka on?

Jah, muidugi. Ülikooli lehes "TÜ". Mul on mõned veel meeles... üks oli isast. Üldse mingi 4 - 5 korda avaldati. Teisel kursusel lõpetasin ära. Leidsin, et olen piisavalt vana.

Küsimusele: *"Kust Te pärit olete?"* tuli lühike ja konkreetne vastus: "Pärnust".

Mis ja kes on Teie lemmikud?

Lemmikasi või -isik!? Asi on tõenäoliselt hea raamat. Isik mu väike tütar.

Mis Teie hobideks on?

Idamaa filosoofia, kunagi oli koroona mäng. Hobi. Hobi! Hobi? Lugemine ... jooga, kõik, mida ma teen...

Olete Te kaua joogat harrastanud?

Enne ma tegin nüisama, ajaviiteks, kuid nüüd olen juba aasta tõsiselt teinud.

Millega Te TÜ juures tegelete?

Teen magistritööd pedagoogika alal. Juba kaks aastat. Kevadel lõpeb aeg ära, aga selleks ajaks ei jõua ma oma magistritööga lõpule.

Millega Te peale kooli veel tegelete?

See, millega ma praegu tegelen, on üks asi. Mul on piiratud liikumisvõime ja ma tegelen lugemise, jooga, kirjavahetuse, arvutiga - nii palju kui mul vaja on, sest arvuti on minu jaoks vahend, mitte eesmärk. Kuid mis ma kõik olen teinud! Ma võin töötada kosmeetikuna, soome keele güdina. Tulevikus, võib-olla teengi kodus kosmeetikakabineti. Silmad olen ma võimeline näiteks pähe tegema kahe minutiga.

Mis Teid vihale ajab?

Ma suudan sellest nüüd üle olla, kuid mind ajavad siiski vihale aktiivsed ja lollid inimesed. Kunagi ma lõusa hakkasin nii tegema... (väristab ennast).

Kes Te arvate ennast olevat?

Ma arvan, et ma olen naine - eelkõige naine ja inimene.

Kuhu Te olete oma elus jõudnud, kuhu Te tahaksite jõuda?

Tõenäoliselt olen ma jõudnud arusaamiseni, et ma olen veel väga rumal... et me oleme tõepoolest kõik maailma õppima

Mulle meeldib olla õpetaja.

tulnud.

Kuhu ma tahaksin aga jõuda? Tahaksin jõuda sisemise tasakaaluni. Või oli see küsimus karjääri kohta? Karjääri ma ei soovi teha. Mulle on pakutud võimalust olla õppealajuhataja. Mitte siin koolis. Ma olen ära öelnud, sest mulle meeldib mu töö õpetajana. See võib tunduda uskumatuna, aga mulle mingil määral MEELDIB olla õpetaja. Oleks ju kohutav, kui kõik õpetajad töötaksid karjääri nimel.

Kas Te väikesi ligaseid olevusi ka armastate? (Mõeldud on esmajoones konni.)

See on sama, mis kassipoegade - väikesed on päris armsad.

Mida Te meie koolist arvate?

Üldiselt arvan, et praegu ei kujuta ma ennast kuskil teises koolis ette.

Kus Te olete õpetanud?

Kaheksandas Keskkoolis, ka Pedagoogikakoolis - praeguses Õpetajate Seminaris ja Treffneris muidugi.

Kas Te tahaksite kuhugi mujale elama minna?

Kindlasti tahaksin ma jääda Eestisse. Selle kohta ütleksin ma nüimoodi, et muutused ei saa kunagi tulla väljastpoolt. Ja see, et ma lähen Soome või Inglismaale... Ma tahaksin käia ära, kuid mitte jääda sinna elama. Mulle meeldib see tsükliilisus, aastaajad.

Kas Teil on koduloomi?

Rott. Akvaarium... kalad. Kassipojad meeldivad ka, aga nad kasvavad suureks ja siis nad enam ei meeldi.

Teadmiseks kõigile, et kes soovib rohkem teada saada, siis ma usun, et õp. Veenperel ei ole midagi selle vastu, kui Te otse Temalt endalt küsite. Head küsimist!

Gunnar

ENE VEENPERE VISATI KOOLIST VÄLJA!

Mälestusi euroõpetuse tunnist

1. aprillil oli õpetajate esimeseks tunniks euroõpetus, mida andis õpetaja Voldemar-Peet Jõgi koos oma abilisega. Kommenteerides selle tunni muljeid ja seal tekkinud mõtteid, alustaksin natuke kaugemalt.

Umbes pool aastat tagasi

tunnetasin ma ühe filosoofiatunni ajal klassi väsimust ja suutmatust keskenduda ainele. Oli kaheksanda tunni lõpp ning ma rääkisin parajasti Aquino Thomasest ja tema kirjutatud paksust *Summast*, mille kohta mees elu lõpul ütles, et tõelise kogemuse kõrval pole kirjapandu ikka midagi väärt. Tegin oma juttu pausi ja palusin klassil kirjutada, millele nad hetk tagasi mõtlesid. Toon ära mõned lühendatud valikvastused:

- ☐ koju magama tahaks
- ☐ pole tükk aega luuletanud
- ☐ pinginaaber on Poku moodi
- ☐ mida saaks teha laiali lammutatud patareidega
- ☐ täiuslikkusest täieliku segaduseni on üksainus samm

Veel mõeldi söögist, arvutitest, armastusest, loomadest ja minu rõõmuks ka *Summast*.

Küllap võisid euroõpetajad tunda end üsna samamoodi, sest juba tunni alguses said neile osaks rasked katsumused: Ülle demonstreeris kõigile oma uue deodorandi lõhna, Hannes

Sellised on meile kõigile tuntud...

püüdis kaasõpilastele sarvi pähe kasvatada, Märt esitas õpetajatele keerulisi küsimusi ja Ene oli igal muul viisil rahutu ja kippus tundi kommenteerima. Eurole ei keskendunud eriti keegi, ehkki ma päris tõsiselt tajusin, et tean sellest üsna vähe. Õnneks olid õpetajad meie passiivsuse ja rahutusega arvestanud. Tunnis kaastöötamise motivatsiooni tõstmiseks olid õigesti vastanutele preemiaks kommid, mida ulja kaarega klassi lennutati (Ja mina ähvardasin ükskord kedagi kriidiga visata! Häbil!). Imelikul kombel langesid õigete vastuste eest kommid järjekindlalt osaks Mallele, mida ta küll lahkelt teistele jagas. Mina ei osanud seda muidu seletada kui pühakirja sõnadega: *Sest igaihele, kellel on, antakse, ja tal on rohkem kui küllalt...* Võrdsest jagamisest õpetajate poolt ei olnud igatahes juttugi.

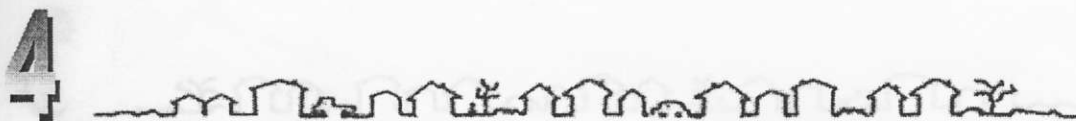
Aga isegi kommidest ei piisanud. Korra hoidmiseks olid õpetajad sunnitud Ene koolist välja heitma. Otsus jõustus vahetult peale selle väljaütlemist.

...korralikud õpilased.

Õpetajate resoluutsus jätkus ka peale tunni lõppu. Meessoost õpilased pidid toolid laudadele asetama. Hoolimata sellest, et Euroopas sellise soolise ahistamisega küll nõus ei oldaks, allusime õpetajate korraldustele. Küllap mõjutas meie tõrkumata allumist ka Ene kohta tehtud karm otsus.

Õpilane Toomas

Stiil Stiili Pärast

Emma kleiti on päris mõnus kanda...

See oli märtsikuus, kui need, kes usinasti koolistendi lugesisid, võisid sealt leida värvikireva kuulutuse, mis kutsus kõiki kooli stiilipeole. See oli midagi täiesti uut! Pealegi oli palutud tulla 60-ndate stiilis riietatult. Endast keskmiselt hästi arvav inimene mõtles kindlasti, et mis nüüd? Mingid kümnendikud teevad mingit stiilipidu, kus tuleb mingid "vanaaegsed" riided selga ajada ja kus niikuinii on ainult igavad inimesed ja nõme muusika... pileti- raha peab ka veel plekkima (10 krooni -

see ju lausa tapab!).

Selline mõttelend tabas vist paljusid, seda oli hiljem näha kohale ilmunud rahvahulgast. Kuid süiski leidis ka selliseid, kes arvasid, et ega see üks öhtu neilt tükki küljest ikka ei võta ja otsustasid kohale tulla.

Stiil oli see, millest tol öhtul küll puudust ei olnud. Riietus oli

vastav - kirjud pluusid, alt laienevad püksid, lehvivid, paelad ja mida iganes veel. Ka aula oli stiilselt kaunistatud. Tunne oli tõesti selline, nagu oleks umbes 30 aastat ajas tagasi läinud. Meeleolu oli enamikul inimestest hea, kuid loomulikult oli ka neid, kes silmnähtavalt ebamugavust tundsid, kuid ei saa ju nõuda, et igaüks suudaks end hästi tunda kuskil emade-isade noorpõlve ajastus.

Mis seal siis toimus? Kümnendikud esinesid omatehtud kavaga, organiseeritud oli loterii (eriti vägevad olid auhindades käis, see teab!), valiti öhtu stiilseim poiss ja tüdruk. Kui nn. ametlik osa läbi sai, võis tantsida ja seda ka uuema muusika järgi. Ja siis tundsid küll kõik end suurepäraselt. Pidutseti kella kümneni.

Võib öelda, et korralduse poolest oli kõik päris hästi õnnestunud.

Kahju ainult,

et rahvast oli vähe. Kui mitte just stiilipidu, siis midagi sellesarnast võiks kindlasti veel edaspidigi korraldada. Julge pealehakkamine on ikkagi pool võitu.

Igal rindel esireas.

Liana

Õpside killud...

Noortel naisterahvastel on rohkem võimalusi - nad võivad sekretäriks minna.

Urmas Kokassaar

Yes...it's TTT again. (Teatcher Talking Too much)

Küllil Rootsil

See ei ole kummipael, mida lõputult saab venitada. Igal asjal on oma algus ja lõpp ja sellega on *Aamen*.

Ülle Keerberg

Üksteist, teineteist, kolmteist.

Madis Reemann

Inimene...mõelge kui imelik, et me ikka sellised välja oleme tulnud.

Rita Zobel

Õpilane: "Vot vene ajal, vot siis oli hea elu, jäätis maksis vaid kopikaid ja õlu oli odav..."
M. Kask: "Ja - jah. Ja viin maksis vaid 4 rubla 10 kopikat."

Märt Kask

...no muidugi, eks ma mõningad erandid ja mööndused ikka teen oma kullakallikestele.

Ülle Keerberg

Arvestusele...vaene laps.

Märt Kask

"KARUPOEG PUHH"

"Kuule, Jänes, oled see sina või?"

"Ei ole," vastas Jänes, aga seekord hoopis teistsuguse häälega.

"Aga kas see pole siis Jänese hää?"

"Arvan, et mitte," vastas Jänes. "Pole plaanis olla."

*

Et taas kohtuda Jänese, Notsu, Puhhi ja kõigi teiste Saja Aakri Metsa elanikega, on teil tarvis vaid kõndida oma raamaturiigi juurde ja avada lapsepõlvest tuttav Alan Alexander Milne'i "Karupoeg Puhh".

Kohe satutegi täiesti omapärasesse ja imelisse mänguasjade maailma. Ei, see pole muinasjutt, vaid sõbralik ja südamluk lugu väikesest poisist Christopher Robinist ja tema mänguasjadest. Saades lähemalt tuttavaks alati heatahtliku karupoja Winnie Puhhiga, kellel küll alati kõik päris nii välja ei tule nagu kavatsatud, sest et ta vaid Väga Väikese Aruga Karu on, kes üle kõige armastab kondenspiima; väikese argliku Notsuga, kes hoolimata argusest on tubli ja abivalmis; alati sehkendava, kuhugi kiirustava ja midagi organiseeriva Jänesega; kõiketeadva Öökulliga, tunnete tõenäoliselt nendes ära terve hulga oma sõpru-tuttavaid. Võimalik, et iseendagi.

Veel midagi, mis teeb raamatu omanäoliseks ja nauditavaks -

üligeniaalsed Puhhi üminad. Kes veel oleks võimeline looma nii unikaalset luulet kui mitte Väga Väikese Aruga Karu.

Igal juhul pakub "Karupoeg Puhh" mõnusat lugemist igapäevale, olenemata soost või east. Sest kes saakski külmaks jääda, lugedes vana halli Iiahi virisemist ja mõnitamist või väikese Ruu rõõmsaid kilkeid...!

*

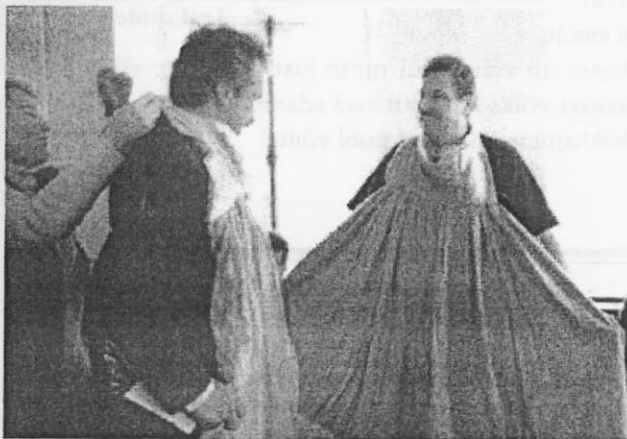
Ja nii nad läksidki. Aga kuhu nad ka eales ei läheks ja mis nendega tee peal iganes ka ei juhtuks, tolles Võlutud Paigas Metsa kõige kõrgemal künkal mängib üks väike poiss ikka ja alati oma armsa Karuga.

Elina

PS! Kes ei viitsi lugeda, see võib Puhhi lugusid kuulata Tõnu Aava surematus esituses koguni kahelt kassetilt. Küsi heast muusikapoest!

"Karupoeg Puhh" inspireerib HTG õpetajaid

Kuusk Parisoo Kuusk Reemannile: "Minul on ilusam kleit!"

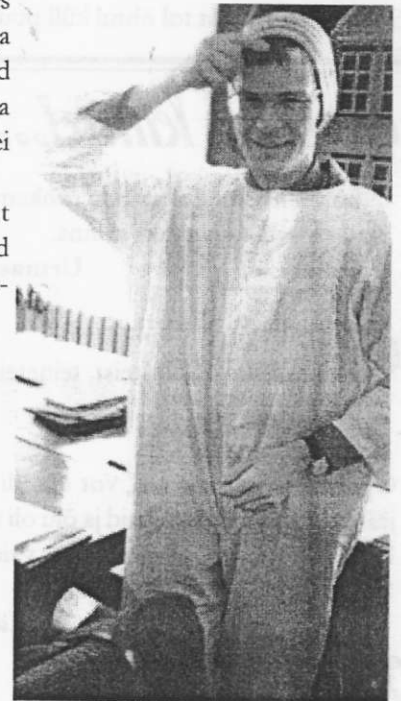
Esimesel aprillil tõi HTG õpetajate väike, aga usin näitetrupp lavale pildikese meie kõigi lemmikraamatust "Karupoeg Puhh". Lavastus sündis Helgi Teringu range järelevalve all.

Kostüümide kujundas ja õmbles valmis Uve Saar, Iiahi kõrvsokid kodus Mall Matto. Nimiosas üllatas kõiki oma näitlejameisterlikkusega Helmer Jõgi. Meelde jäävalt esines Jänes koos sõprade ja sugulastega - linnukesed sing'isid, liblikad laperdasid, kassid kräunusid ja öökull huikas heliredelit. Iiah ei saanudki kingitust.

Tagasihoidlikum osa publikust itsitas viisakalt pihku, ülejäanud mõirgasid ja tagusid vaimustusest käsi kokku.

See Puhh oli Tohtu Aruga Karu... (Ütle veel, et saaks aru!)

Õllejoomist pole Väike Ruu ikka veel ära õppinud

Mõned põhjused, miks jätta vaatamata "Vanemuise" etendus "Hamleti tragöödiat"

- ✓ Undi postmodernism ehmatas ära iga traditsioonidest lugu pidava vaataja
- ✓ Raine Loo rasvunud kõht mõjub kui elav reklaam kaalujälgijate liikumisele
- ✓ Tragöödiat taskurätikukuhjal ootav vaataja pettub etendusest läbikumava paroodia tõttu ja nutta ta ei saagi
- ✓ Puhvetis on röögatult pikk järjekord
- ✓ Kaljujärv on oma fantastilised juuksed ära lõiganud ja nü polegi enam midagi vaadata...

Mõned põhjused, miks minna vaatama "Vanemuise" etendust "Hamleti tragöödiat"

- ✓ Undi postmodernismist saavad isegi vähetaiplikud paremini aru kui Shakespeare'i riimidest
- ✓ Raine Lool on muide selles etenduses väga kenad rõivad!
- ✓ Paroodia mõjub värskendavalt ja on isegi väga naljakas
- ✓ Kes siis teatrisse puhveti pärast läheb!? Külma saab peletada ka jalutades
- ✓ Kaljujärv on lühikeste juustega veelgi ilusam!

Pille

Ratsa läbi Eesti riigi

Aasta algul andis Eesti Ekspressi Kirjastus välja Madis Jürgeni kirjutatud Aivar Juhansonini illustatsioonidega teose pealkirjaga "Ratsa läbi Eesti riigi".

Raamat on sellest, kuidas Jürgen ja Juhanson koos oma hobuste ja koer Lennartiga 23 päevaga 1996. aasta suvel läbi Eesti ratsutasid. Nende marsruut kulges järgmiselt: Võrumaa, Valgamaa, Viljandimaa, Pärnumaa, Läänemaa, Muhumaa, Saaremaa. Teekond algas Võrust ja lõppes Vilsandil, läbi ratsutatud kilomeetreid oli 540.

Teos jutustab ratsanike äpardumistest ja kordaminekutest nende teekonnal. Eraldi tähelepanu on pööratud rändurite läbisaamisele hobustega, kes reisi käigus kolm korda minema jooksid. Hobuste kohta saab nü mõndagi huvitavat teada. Näiteks: "Hobuse seljas võib teha peaaegu kõike. Mõelda, unistada, imestada, suitsetada, naerda, naabri kalla norida, oodata, vaadata, päikseloojangut nautida. Aga hobuse seljas ei sobi kisendada ega karjuda, isegi kui peaks olema hirm." Või: "Nõo peale ei liiguta ratsahobune kõrvugi. Käsklused *ipruu* või *trissis* jätavad ta ükskõikseks nagu Türgi eurolaul

liri publiku".

Mõnus raamat ajaviiteks. Ei ole faktidega üle pingutatud. Lugeses saab teada juhtumistest põnevate inimestega, alates täiesti tundmatust Tasasest Selmast kuni Aksella Lutsu või Vigala Sassini.

Iga lugu on eraldiseisev ja selles mõttes võib raamatu lugemist alustada ükskõik millise koha pealt. Jutte illustreerivad Juhansonini pildid, mis annavad üpris hea ettekujutuse toimunust. Ja iga osa ees on maakonna kaart, kuhu on märgitud läbitud teekond ning peatuspunktid.

Raamat ei aja küll metsikult naerma, aga parasjagu naljakas on ta siiski.

Raul Meel: "Ma pole küll hirmus palju reisinud, aga mulle tundub, et Eestimaal on kõige ilusamad pilved, mis on olemas..."

Minule raamat meeldis ja kui kellelgi kuskilt aega üle peaks jääma, soovitan: "Lugege, ehk meeldib Teilegi!"

Kadri

Õpside killud...

Ma olen matse näinud küll, aga no sellistes kogustes...ma lähen täpiliselt varsti.

Kontrolltöö ajal peaks teil ikka paar näidet tagataskust võtta olema.

Opossum...mida te naerate?! Opossum on tore loom. **Eha Paabo**

Urmas Kokassaar

Arvestuse ajal: "Tooge nüüd tööd ära, mul igatahes on juba väga igav."

Lähen naistepesu osakonda ja hüüan: "Oi, kui palju asju, mida mul vaja ei ole!"

Märt Kask

Te kõik kannatate LLL-i all.

Õpilased: ???

Loll, laisk ja lohakas.

Külli Rootsi

Laske ma laskun klassi.

Ülle Keenberg

Toomas Jürgeinstein

KOOLILEHT '98

Me oleme nii tublid!

Postimehe, Kulleri ja Tartu Raadio toimetusse ning trükikotta Kroonpress ja Linnavalitsuse teabeteenistusse Raekojas, kuhu pääses igast koolist vaid üks noor ajakirjanik. Sai tutvuda eelnimetatud asutuste tööga, esitada küsimusi ja lihtsalt ringi luusida.

Salongiõhtul tutvuti teiste lehtedega, istuti lauda ja algas seltskondlik osa, mille hulka kuulusid ka võistlused. Meie saavutasime Viljandi Maagümnaasiumiga kahasse tehtud uudise eest esikoha. Ühistööna valmis ka ajakirjanduslik üllitis "A & leht". Esines näitetrupp "Minerva", kes esitas Valgre laule ja Valtoni mõtteteteri. Õhtu oli pikk ja huvitav - seejärel aga iga roju oma koju, nagu öeldakse.

7-nda veebruari hommikul kogunesid unised ajakirjanikud taas entusiastlikult saali.

Erinevaid koolilehti retsenseerisid ja auhindu jagasid Tartu Ülikooli ajakirjandustudengid Manona Visnapuu, Merike Ojasson ja Kristel Kossar. "Miilangul" õnnestus endale napsata omapärasusauhind (küll me oleme tublid...). Järgnevalt jagas pealinna-uudiseid "Eesti Päevalehe" kolumnist Hannes Rumm. Pool tundi piinasime teda küsimustega.

Koolilehtede päevad olid üle ootuste kasulikud ja viljakad. Küllap läheme järgminegi kord.

Salongiõhtu esinejad.

Elina ja Evelin

Ja siin me olemegi...

Kolm auhinda

NÄIPEMÄNGUPÄEVADEL

Pühapäeval (15.03) kogunesid näitemänguhuvilised noored Forseliuse Gümnaasiumisse, et kaasa elada selle aasta Tartu kooliteatrite festivalile. Osalesid 9 kooli, neist 2 vene omad ning 1 maakonnast. Etendused erinesid nii sisu, pikkuse kui näitlejate mänguoskuse poolest. Esitati nii omaloomingut kui

eesti ja vene klassikat.

Esimeseks ülesastujaks hommikul oli meie kooli trupp, esitades Neeme Näripä ja Co kirjutatud näidendi "Error, horror, akvaarium". Peaosades Fee ja UP ning kaastegevad paljud õpilased 11b-st, 11d-st ja mujalt. Näidend kajastas koolielu - bioloogjabeibe (loe: õpetaja) ja õpilase vahelisi (armu)suhteid. Ei olnud lääge armulugu, oli midagi hoopis paremat. Aga sellest ei saa kirjutada, seda peab vaatama. Igatahes teenisid meie etlejad ära tugeva aplausi.

Järgnevate näidendite kohta niipalju, et mingit eriliselt säravat tähte esile ei tõusnud, pigem oli igavaid.

MEIE OMA OLI IKKAGI PARIM!

Kui kõik etendused vaadatud-kuulatud, anti züriile umbes tund aega otsuse tegemiseks. Ooteaega püüdsid korraldajad muuta huvitavamaks telemängude ja reklaamide järeletegemise ja spordivõistlustega. Treffneristid said auhinnaks hulgaliselt kilekotte, mõni üksik õnnelik ka pastaka...

Tund aega sai ümber ja jäänud oligi veel päeva kõige pidulikum (ja oodatud) osa - auhindade jagamine. Meie koolile seekord siis kolm preemiat: Neeme Näripäle parima teksti eest, Tiina Tirgole kui parimale naiskõrvalosatäitjale ja parima ansambli mängu juhendamise eest Helgi Teringule. Ei jätkatud üle-eelmisel aastal algatatu traditsiooni ega saadud esikohta. Aga alati polegi tähtis võit vaid osavõtt. Kahju ainult, et üle-eestilise festivali vaatajail jääb hea näidend nägemata.

Evelin

APPI! TREFFNERIS VALITSEB TEADMATUS!

Koolis korraldatud küsitluse põhjal selgus, et õpilasomavalitsusest ei tea valdav enamik mitte midagi. Meie, treffneristid, oleme kursis "Postimehe" ja "Luubi" sündmustega, aga ometi valitseb kohutav "must auk" keset Eesti Hariduse Lipulaeva...

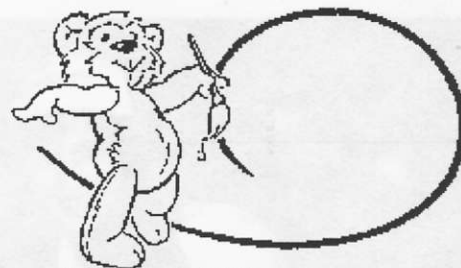
Millega siis õpilasomavalitsus tegeleb? Küsitluse tulemusena selgus, et sellele iseenesest nii lihtsale küsimusele vastati üksmeelselt: "Ei tea" (ühe erandiga). No kuidas nii saab?! Eriti kui see ainus erandlik vastus oli: "Mida nad seal teevad, alles oli silt: *Kes kohale ei tule, võetakse maha.*" Kallid õpilased, küsige julgelt, ärge häbenege! Kuna küsitlusest selgus, et tegelikult huvitab kõiki väga, mis õpilaskogus toimub, siis miks ei pöördu keegi sama küsimusega oma klassi esindaja poole? Selles on küsimus.

Kui suur võim peaks olema õpilaskogul? Ka sellele vastati peaaegu üksmeelselt: "Piiramatult." Nalja teete või?! Kuulge, teeks üldse oma kooli! Oleme nõus, et võimu võiks praegusest rohkem olla, aga õpilasomavalitsuse õigused määratakse põhikirjaga, mis on momendil kinnitamisjärgus.

Nüüd Te siis teate, mis õpilaskogus toimub!

Lõpetuseks veel niipalju, et kui Te ise ei vaeu sööma, ei tule ka keegi teine Teile putru suhu toppima...

Pille & Evelyn

Õpside killud...

Mina ei murra pead, mina käristan hernest
Age Salo

Surnu suus ei toimu hüdrolüüsireaktsiooni,
kui talle tärklis suhu toppida.

Urmas Kokassaar

Näe, olete veel ärkvel, ei saanudki haneks
tõmmata...

Ülle Keenberg

Nii, hinded... kuidas te saate nii ükskõiksed
olla? Minu arust peaksite te ärevusest küüsi
närima.

Rita Zobel

Treffneristid telepurgis!

12. märtsil sõitsid 13 Treffneri patriooti punase mikrobussiga Tallinnasse, et osaleda Kooli TV võistlusaate "Üks Kahest" lüüdistusel. Nendele, kes saadet 21. märtsil telerist ei näinud, ongi mõeldud see pisike fotomeenusus.

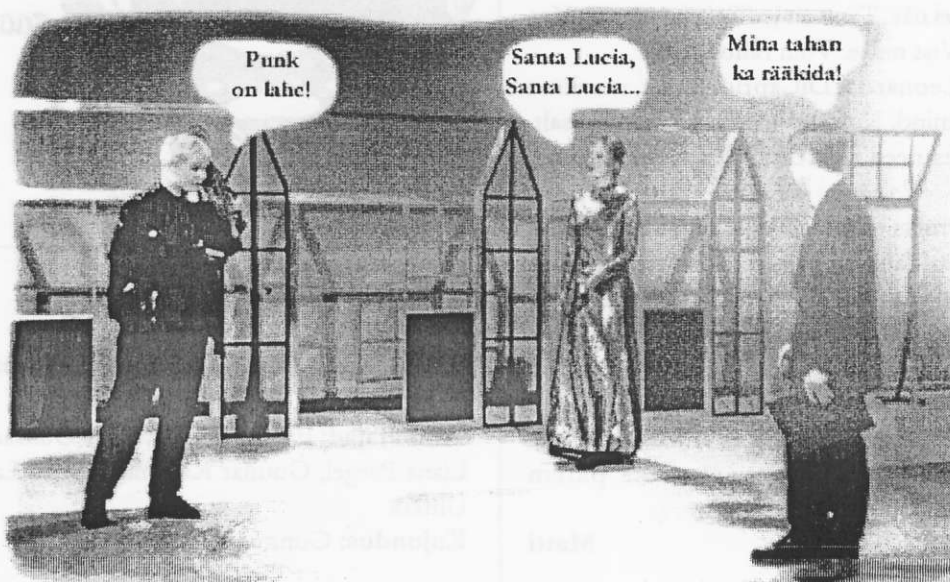
Vaenlase salarelva ära ostmas.

Mitu punkti HTG sai? (Loe sõrmedelt.)

Feminismi ideoloogia on kahjulik.

Vastandid tõmbuvad.

Tume inimlaps

Kord oligi päev, mil tulid läbi lahtise akna Euroopast. See oli siis. Nüüd on teised ajad. Reaalsus—mida? Tõesti ei oska öelda. Kuid just siis leviski must süütus üle maa, sõites teerullis, millega läbi maailma selgroo rajati teed “tõeni”.

Tõde tuli maa ja mere pealt, silm mõnda seletas ja valetas. Kogu aeg valetas, aga ikka tahan. Pimedus, valgus, lõpp, algus. “Neid ei ole täna kodus,” vastati mulle. Nii mõtlesingi, et tulen hiljem oma ajule järele, kuid see ei olnud minu oma. See oli hiire aju. Ma tahan juustu. Homme ostan. Täna lähen magama ja võib-olla suren.

Ei surnudki. Kuradi horoskoop. Jälle sajab. Kõigil kirjanikel sajab. Kas ma olen nüüd kirjanik? Ei, olen hiir ja töotan kaevurina. Palk on sama, mis õpetajal, aga elab ära. Homme, homme hakkab miljonäriks. Homme sõidan Soome. Seal on hea, seal on jõuluvana— tema armastab mind. Kuid täna, mil muusika mängib ja äsja põletati viimane raamat, olen ma õnnelik. Ma ei ole üksi, keegi on veel, kes?

Seitse maa ja mere taga elab Saatus, Tema teab, küsige Temalt, Tal on seitse pead. Paremt kolmas on Lenini nägu, visake torti!

3;2;1 start. Turbo. Läheneme Universumi lõpule. Käes! Lasen uksekella ja ukse avab unine Universum. “Ehk astute edasi?” küsib ta. Kell on viis. Me joome teed ja telekast ei tulegi enam Nagano olümpiamänge. Tuleb seepi ja hambapastat. Kõik on valge. Kõik on puhas. Kõik on hea.

Üle tõusva päikese hakkab paistma koduküla katuste rida. Seinad veel ei paista. Teletupsupäike on ees. “Päike, mis teed!” hüüan. Päike ei vasta, Ta on loll ja hakkab kohe nutma. Savisaar on ka ..., Tal on kõhu peal internet, nagu teletupsudel. Kõik on seal (internetis). Seal on hea ja soe.

Verine. See tähendab veri on ka soe (veel). Õige, õige. Raipele nuga, nii kui nii on Vastemõisast.

Juba kolmas päev. Ikka mõjub. Aitab, lase lahti, see ei ole naljakas. Tule eest, ma ei näe. Täna on ju “Seitse vaprat”. Kas Jaagupit ei ole enam? Vist mitte. Võin rahun surra.

Muide mina olengi Leonardo DiCaprio. Kõik maailma tüdrukud armastavad mind. Kuid ma ei taha. Tahan lihtsalt. Kas lihtsalt ei saa? Kas need said otsa? Ma tulen homme, eks?

Neljas päev. Te küsite, miks esimesed kaks päeva pole eraldi välja toodud. Ei mäleta. Täna on parem, täna olen voodis—magan, üksi, kellega siis veel?

Mu kõhust kumab läbi päevade eest neelatud seen. Kivisildnik andis. See ristiga mees— messias. Kord olen minagi, kui seen enam ei mõju. Siis istun Lutsiferi paremal käel ja süüan “Kuldvõtmekese” iiriskomme. Teistele ei anna. Neil pole enam hambaid. Tuli võttis kõik ära, et oleks parem hammustada. Hammustada meid— surelikke.

Matti

Väljavõtteid sõnavarast ÕP. TÕELEID

- ◆ Klaster - tekstimahu mõõt DOS - is
- ◆ Teek - kataloog
- ◆ Tee - faili leidmiseks läbitavad kataloogid
- ◆ Tärk fail - ASCII fail
- ◆ Torn - arvutikese toetusvariant
- ◆ Siin - magistraaljuhtmestik energia ja signaalide edastamiseks
- ◆ Värat - väliseadme liitmik protsessori sünil
- ◆ Trükkur - printer
- ◆ Graafiline kuvar - EGA, VGA, graafikaadapterid
- ◆ Papa- ja mammapistikud
- ◆ Sõrmistik - klaviatuur
- ◆ Kleeplaud - clippboard
- ◆ Viibaklahvid - nooleklahvid
- ◆ Nööpla - minimize, maximize, close nupud
- ◆ Torud - faili sisendi ja/või väljundi suunamiseks mõeldud märgid (<, >, |)
- ◆ Paneelid - Nortoni aknad
- ◆ Parim programmeerimiskeel on BASIC!

Kallis Laurake!

Tervitame Sind
kui vaprat
ja
rõõmsat
võitlejat
kevade-
saabumise puhul!

Kaasvõitlejad

TOIMETUS

Juhendajad: Õp. Age Salo, õp. Toomas Jürgenstein

Peatoimetaja: Veiko Vengerfeldt

Toimetajad: Evelin Tiitsaar, Elina Õunsaar, Kadri Tonka, Liana Peegel, Gunnar Kasemägi, Matti Laarmaa, Markus Untera

Kujundus: Gunnar Kasemägi